

C door het jaar 22
28 augustus 2022
Sint Katarina – M. Assumpta

Eerste lezing (Sir., 3, 17-18. 20. 28-29)
Uit het boek van Jezus Sirach

Al wat je doet, mijn zoon,
doe het met zachtmoedigheid.
Je zult geliefd worden,
meer dan wanneer je geschenken uitdeelt.

Hoe hoger je staat op de maatschappelijke ladder,
hoe kleiner je je moet maken.
Maar bij God zal je hoog in aanzien staan.
Want God is zeer barmhartig,
en kleinen neemt hij in vertrouwen.

Voor de ziekte van hoogmoed bestaat er geen medicijn.
Want in de hoogmoed zit de slechtheid geworteld.

Diep in zijn hart denk een verstandige mens na over de wijsheden.
En voor zichzelf wenst hij bovenal een oor dat luisteren kan.

Tweede lezing (Heb., 12, 18-19. 22-24a)
Uit de brief aan de Hebreeënen

Broeders en zusters,
jullie zijn niet terecht gekomen in een verschrikkelijke toestand,
met verterend vuur, en donder en storm, en duisternis.
Waar trompetten schallen, en waar geschreeuwd wordt,
zo erg, dat je smeekt om het te laten ophouden.

Nee, jullie zijn aangekomen op de hemelse berg Sion,
daar waar God woont,
samen met duizenden engelen.
Jullie zullen er al diegenen aantreffen,
die in de hemel hun bestemming hebben bereikt.
En daar zullen jullie oog in oog komen te staan met God,
de rechter van allen.
En ook met Jezus, die onze voorspreker is.

Evangelie (Lc., 14, 1. 7-14)
Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

Eens ging Jezus eten bij een belangrijke Farizeeër.
Het was op een sabbat.
Iedereen hield hem goed in de gaten.
Jezus zag hen schuiven om op de voornaamste plaatsen te kunnen gaan zitten.
Hij kon het niet meer aanzien, en zei:
'Als je naar een bruiloftsfeest bent genodigd,
ga dan nooit op de voornaamste plaats zitten.'

Het zou immers kunnen dat de gastheer nog een belangrijker iemand verwacht.
En dan zou hij jou moeten komen vragen om je plaats aan deze af te staan.
Dan zou je vol schaamte achteraan moeten gaan zitten.
Maar als je zelf achteraan hebt plaats genomen,
dan zal de gastheer je komen halen, en zeggen;
'vriend, kom wat meer naar voren.'
Dan pas zal je eer genieten bij je disgenoten.'
En hij besloot: 'wie zichzelf verheft, zal vernederd worden.
Maar wie zichzelf vernedert, zal verheven worden.'

Daarna richtte hij zich tot de gastheer, en zei:
'Als je een feestmaal inricht,
nodig dan niet alleen je vrienden uit,
of je broers, je familie, of rijke bureu.
Want die zullen je achteraf ook wel eens uitnodigen.
Maar nodig liever armen uit, personen met beperking, blinden.
Zij zijn niet in staat er iets voor in de plaats te doen.
Maar jou zal het vergoed worden bij de opstanding van de rechtvaardigen.'

Homilie

B en Z,

Met nieuwjaar wensen we mekaar altijd het beste toe.
Maar telkens weer loopt het anders uit.
Wisten we veel met nieuwjaar 2020 dat het Chinese virus, waarover in het nieuws toen al nu
en dan bericht werd, ons hele maatschappelijke leven lam zou leggen.
Wisten we veel met nieuwjaar vorig jaar dat in de loop van het jaar in Wallonië een
overstroming ongeziene verwoesting zou aanrichten.
Wisten we veel met nieuwjaar dit jaar, dat het theater dat Poetin aan de grens met Oekraïne
aan het opvoeren was, tot een echte oorlog zou leiden, en de veiligheid en de welvaart van
heel de westerse wereld overhoop zou gooien.
We wisten het niet.
En wanneer al die dingen gebeuren, kunnen we ze niet beletten. We staan er machteloos
tegen. We kunnen alleen proberen de schade zoveel mogelijk te beperken, en oproepen tot
solidariteit om zo goed mogelijk met de gevolgen om te gaan.
Het is wanneer zoiets gebeurt dat de mens beseft hoe onmachtig hij is, hoe weinig hij
eigenlijk in eigen handen heeft.
De grote droogte en de grote hitte die we momenteel meemaken, gecombineerd met de
energiecrisis zal zeer zware gevolgen hebben voor het inkomen van de mensen, voor hun
gezondheid, voor hun energievoorziening, voor hun voedsel- en waterbevoorrading.
En we hebben geen knop om de zonnebrand op een lager pitje te zetten, of een kraan om
regen uit de hemel te laten vallen.
We moeten het ondergaan, hopen dat het niet te lang duurt, en dat er beterschap komt. En
ondertussen proberen verstandig en solidair om te gaan met wat we ter beschikking hebben
aan water en voedsel en energie.

Het is evenwel onbegrijpelijk hoe moeilijk die realiteit tot de moderne mens doordringt.
Hij gaat met de natuur en de natuurkrachten om alsof hij er meester over is.
Hij voegt zich niet meer naar de seizoenen.
Hij bouwt skipistes in de tropen, en subtropische zwemparadijzen aan de Noordpool.

Zo gaat hij ook met het leven om: hij wil bepalen wanneer iemand geboren mag worden, of mag sterven.

En afstanden mogen voor niets nog een hinderpaal zijn.

Hij moet op ieder moment, met iedereen over de hele wereld contact kunnen nemen.

Hij is ervan overtuigd dat de vooruitgang van de wetenschap hem het meesterschap over zijn bestaan zal garanderen.

Hij gaat ervan uit dat hij de baas is in het huis van de wereld.

Aan de tafel van de schepping heeft hij de voornaamste plaats ingenomen.

Maar hij maakt er een zootje van.

Criminaliteit, eenzaamheid, verslaving, vervuiling, aanslagen, extremistische propaganda, seksueel misbruik, rassenhaat, discriminatie - vul zelf maar aan – vullen de kranten en de nieuwsberichten.

Niet te verwonderen dat steeds meer mensen in een depressie belanden, of kiezen om uit het leven te stappen.

Is er dan geen uitzicht?

Toch wel.

De mens zou weer moeten gaan beseffen dat zijn plaats niet is aan het hoofd van de wereldtafel, dat hij niet zichzelf moet verheffen, dat hij niet de gastheer is, maar dat hij de wereld ter beschikking krijgt van zijn Schepper om er een goede rentmeester van te zijn in de korte tijd dat hij er thuis mag komen.

Dan zou hij in de problemen, die zich voordoen, een uitnodiging zien om het voor mekaar op te nemen.

Dan zou hij dankbaarder zijn voor de goede dingen die hem overkomen.

Dan zou hij niet nalaten zijn verantwoordelijkheid op te nemen, in het besef dat wij wel kunnen zaaien en begieten, maar dat de groeikracht ons aangereikt moet worden.

Dan zou hij zijn medemensen niet in de eerste plaats als tegenstrevers en concurrenten beschouwen, maar als lotgenoten in eenzelfde opdracht.

Ja, dan zou hij veel meer vrede en rust kennen.

Want dan zou hij in zoveel dingen de zegenende hand ervaren van een vader die om hem bekommerd is.

En dan zou het aanzicht van de aarde er heel anders kunnen uitzien.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.